

Bilag 2

JUSTITSMINISTERIET

Notat om forholdet mellem forslag til lov om afgift af visse busrejser (L 83) og EØF-traktatens art. 30-31

1. Forslaget til lov om afgift af visse busrejser bestemmer, at virksomheder, der foretager erhvervsmæssig passagerkørsel med bus fra Danmark til udlandet, skal betale en afgift på 50 kr. pr. passager. Som forslaget er formuleret, er der således tale om en afgift på en tjenesteydelse inden for transportsektoren.

2. EØF-traktatens art. 30 har følgende ordlyd:

»Kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er med forbehold af nedenævnte bestemmelser forbudt mellem Medlemsstaterne.«

Hertil knytter sig art. 31, der i stk. 1 bestemmer, at medlemsstaterne »afholder sig fra indbyrdes at indføre nye kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.«

Svarende til art. 30 indeholder traktaten i art. 34 følgende bestemmelse:

»1. Kvantitative udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem Medlemsstaterne.«

2. Senest ved udløbet af første etape op hæver Medlemsstaterne de kvantitative udførselsrestriktioner og alle de foranstaltninger med tilsvarende virkning, der består ved denne Traktats ikrafttræden.«

3. Art. 30-37 om ophævelse af de kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne findes i traktatens anden del, Fællesskabets grundlag, afsnit I om de frie varebevægelser. Heraf følger, at de restriktioner, som der sig-

tes til med disse bestemmelser, er nationale foranstaltninger, der rammer den frie udveksling af varer. En national regel, der hæmmer den frie bevægelighed af personer eller præsteringen af tjenesteydelser er derimod ikke omfattet af disse bestemmelser, men reguleres i traktatens art. 48-66, der står i traktatens anden del, afsnit III, om den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital.

4. Man kunne gøre gældende, at en afgift på grænseoverskridende persontransport indirekte vil fordyre de varer, som de rejsende kunne tænkes at ville købe i udlandet. Dette forhold er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til, at afgiften kan anses for at være en kvantitativ importrestriktion eller en foranstaltning med tilsvarende virkning. EF-domstolen har således i en dom af 4. april 1968 (sag 27/67, Fink-Frucht) udtalt, at en intern afgift, som opkræves på varer, der importeres fra andre medlemsstater, og som ikke findes i importlandet, ikke falder ind under forbudet mod kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning i den i EØF-traktatens art. 30 forudsatte betydning. En skat kan ikke på samme tid udgøre en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion og en intern afgift.

Efter justitsministeriets opfattelse er konsekvensen af denne dom, at en afgift på transport af personer så meget desto mindre kan omfattes af art. 30 ff.

5. Sammenfattende er det justitsministeriets opfattelse, at en afgift på busrejser ikke er i strid med traktatens art. 30-31 eller art. 34.